

אגרת מספר 129 – סובב צורית, נני ברק, 01/04/2016, כ- 20 משתתפים

נפגשנו בחניון בית הכרם. חזינו בגשר החדש שנבנה מעל נחל שגור. ב- 20 השנים האחרונות הנחל הפך לתעלת ביוב. בשנים האחרונות יש התחלת טיפול במאסף שיעבור דרך הכפרים באזור. בכל חורף הגשם שוטף את הביוב, כך שעדיף לטייל באזור בתחילת האביב.

קק"ל מימנו את בניית הגשר בצמוד לתכנית לשיפור המצב. הגשר נבנה כך שיצריך כמה שפחות תחזוקה. במקביל גם נבנה מעקה לאורך הנחל. המימון בשיתוף קק"ל ורט"ג.

לאחר אתנחתא קלה נסענו לצורית, לטיול מעגלי המקיף את הישוב – שביל יהי שלום. החנייה ממנה מתחילים את המסלול ממוקמת מול המועדון החדש של צורית. ניתן לתאם פתיחת המועדון לכניסה לשירותים. יש מצדו השני של המועדון ספסלונים לישיבת קבוצה. משך המסלול הוא מעגלי, 2.4 ק"מ, כ- 3.5 שעות הליכה, כולל הפסקות. לגבי מידת הקושי של השביל – אמנם, מטיילים ותיקים בעלי כושר וחיבה לטיולים, יתייחסו אליו כטיול קל עד בינוני לכל היותר. אולם, עבור קבוצת מטיילים פחות מנוסים, ייתכן שהאורך, הסלעים עליהם יש לקפץ מדי פעם, והעליות, יגרמו לתחושת קושי רבה יותר.

ניתן לקצר ולהמשיך מהנקודה המסומנת כמספר 1 במסלול, אל נקודה מספר 10 – המערה, וממנה לחזור דרך היישוב לנקודת ההתחלה. מסלול זה צפוי להימשך כשעה וחצי.

בקיץ מומלץ להתחיל את השביל מאוחר, בסביבות שתיים או שלוש אחר הצהריים, כך שהשמש תהיה מעבר להר.

השביל קרוי על שם ישראל יהי שלום, שהיה איש חינוך ומשורר. יהיה שלום, נולד להורים ממוצא קובני, אבל חיפש לעצמו שם עברי. לאביו קראו שלום, ובתהלים ק' כ"ב מופיע הפסוק "יהי שלום בכליך ושליה בארמונותיך" ומשם מקור שם המשפחה העברי. מספר שירים מעיזבוננו של ישראל מופיעים לאורך המסלול. בכניסה לשביל השילוט הוא גם בערבית ואחד השירים תורגם לערבית. משפחתו תרמה את כלי העבודה, השלטים ושאר הוצאות שנדרשו להקמת השביל. ניתן למצוא פרטים רבים לגבי המסלול, מפה, סיפור הקמתו והסברים על נקודות עניין במהלכו, באתר המוקדש לכך: <https://sites.google.com/site/shvilyehishalom/home>

באיגרת זו נספר מעט על חוויותינו במסלול ונוסיף פרטים שלא מופיעים באתר.

הישוב צורית נמצא על הר גילון שבנקודת השיא של רכס שגור. שני הישובים מונים כ- 300 איש כל אחד, גילון הוא הגדול מהשניים – כבר עברו את מניין ה- 300, וצורית מתקרבים. נני הגיע לצורית ובזכות אופיו מיד השתלב בארגון פעילות משותפת על מנת לקרב את שני הישובים לשיתוף פעולה. השביל בו הלכנו מחבר למסלול ארוך יותר הכולל את שביל סובב גילון.

נני סייע למשפחתו של ישראל יהי שלום בפניה לרשות שמורות הטבע לשם סימון השביל. האישור נתקבל בקלות יחסית כיוון שהמסלול מאפשר תצפית לנוף יפהפה בתוך השטח הכחול של היישוב צורית, לכיוון מפרץ חיפה ועמק זבולון.

אכן התרשמנו מהנוף, שמענו את סיפוריו של נני ונהנינו מצעידה באוויר הממוזג. במסלול פזורים עמודי תצפית המאפשרים לילדים ומבוגרים פחות מנוסים לזהות יישובים.

בנקודה 5 עצרנו לתצפית "המכשפה". זוהי מערת חלזון תחתונה, בה חפרה הארכיאולוגית ליאור גרוסמן. המערה נמצא קבר פרה היסטורי של אשה שהייתה נכה ומבוגרת יחסית ונקברה עם שרידי בע"ח רבים, בעיקר שריונות צבים. כיוון שניכר שבוצע טקס קבורה ייחודי, היא כונתה מכשפה.

לצערנו – על ההר ממול, עומדות לקום 3700 יחידות דיור. צעד שיהרוס מעט את הנוף הנשקף מנקודה זו, אך נחל חלזון יישאר במקומו.

נמרוד – בחפירה שניהלה ליאור מתייחסת לתרבות הנטופית – בני אדם שעברו ממערך ציידים לקטים בחבורות קטנות, לקהילות גדולות יותר. הם החלו להשקיע בהיקף גדול יותר בקבריהם. ידועים מאות קברים מהתקופה, בין 13,000 ל 11,500 לפני זממנו. האתר הגדול הידוע מתקופה זו הוא מערת היונים – חפירה של בר יוסף. ליאור מצאה מספר קברים, אבל אחד עם אשה נכה וממצאים רבים של שריונות צב ועצמות בע"ח אקזוטיים – נשר, נמר, דב. קבורה של עצמות בעלי חיים עם בני אדם לא הייתה מוכרת מאותה התקופה. לכן זוהתה האשה כשמאנית. יש לשים לב להבדל בין המושג כהן, המתייחס לאדם המקשר בין בני אדם לאלוהים, לבין המושג שמאן, המקשר בין האדם לכוחות הטבע, ללא ישות נוספת ביניהם.

מנקודה זו (5) ההליכה הופכת קשה יותר, בעליה בין סלעים, סבך ועצי זית. כיוון שבהתאם לאופייה של קבוצה זו, השתהינו רבות לשיחה ודיונים לאורך המסלול, הזמן דחק בנו. לאחר העלייה, קיצרנו בנקודה בה יש פניה לכיוון מסלול הצנירים (נקודה 9) ודילגנו לנקודה העשירית. כמה גיבורים נפרדו מאתנו ודילגו דרך הצנירים אל הנקודה הבאה בה חברו אלינו שוב. מן המערה טיפסנו בעליה תלולה אל החרוב הגדול שמתחת לחניון. חזרנו לצורית. בדרכנו השביל עבר על פני גת קטנה.

בצורית עוד מוקדי תיירות מעניינים ומומלצים נוספים, כמו גם פסלים ופרויקטים קטנים וגדולים שנני ותושבי צורית אחרים טרחו ובנו. מומלץ לפנות לפני לקבל פירוט של אטרקציות שונות.

מצורית המשכנו **למחלבת הנוקד** – פינת חמד עם מרפסת משגעת לנוף, ומקום סגור לאירועים, בגילון. בעלי המקום הוא דני ברזילי, בוגר כדורי שלמד תעשייה ניהול ועבד בבורסה לניירות ערך. ב-1981 החליט לעבור לגילון ולחזור לחקלאות, והקים חוות צאן. לקראת סוף שנות ה-90 המקום החל לסבול מגנבות צאן. ב-96' בוצע שוד – העובד התאילנדי במקום נקשר ונשדד חלק גדול מן העדר והמכונות. מקרה זה הכריע את הכף. דני הפסיק את פעילותו כחקלאי ונסע לצרפת ללמוד ייצור גבינות מן הייסוד עד לרמה של גבן מומחה.

ב 2006 משרד החקלאות נתן אפשרות להסבה למחלבה תיירותית. ב 2010 הסתיימה הסבת המבנים וכיום המחלבה משתייכת לעמותת ה Slow Food העולמית. המחלבה מייצרת כ-150 180 אלף ליטרים בשנה, והשיווק הוא בעיקר בתל אביב.

יש במקום בית ספר לגבינות בשיתוף משרד החוץ והאיחוד האירופאי. אוכלוסיית עשירים, בעלי רפתות וכדומה, מארצות האזור ומהרשות הפלסטינית מגיעים ללימוד, סדנאות וטעימות.

ניתן להגיע עם קבוצה ולקבל הסברים על המחלבה וטעימות במשך כשעה – שעה וחצי, או לקיים סדנאות לקבוצות קטנות (עד 20 איש). יש גם אפשרות לארוחת בוקר. בחורף עד 75-80

איש ובקיץ 100-125. לא מקבלים מעל 100 לצהריים כי יש מגבלה של שמש בחוץ. מתקיימים גם אירועים לקהל הרחב לחברי מועדון, או בתיאום. ניתן ליצור קשר עם רינת: 0504647100.

תודה לנני על הארגון של יום מהנה ומעשיר, וגם על הטיפול בפינת החמד הנפלאה, מול הנוף המרשים.